

۲۰۹۹۲۱۰

ایران

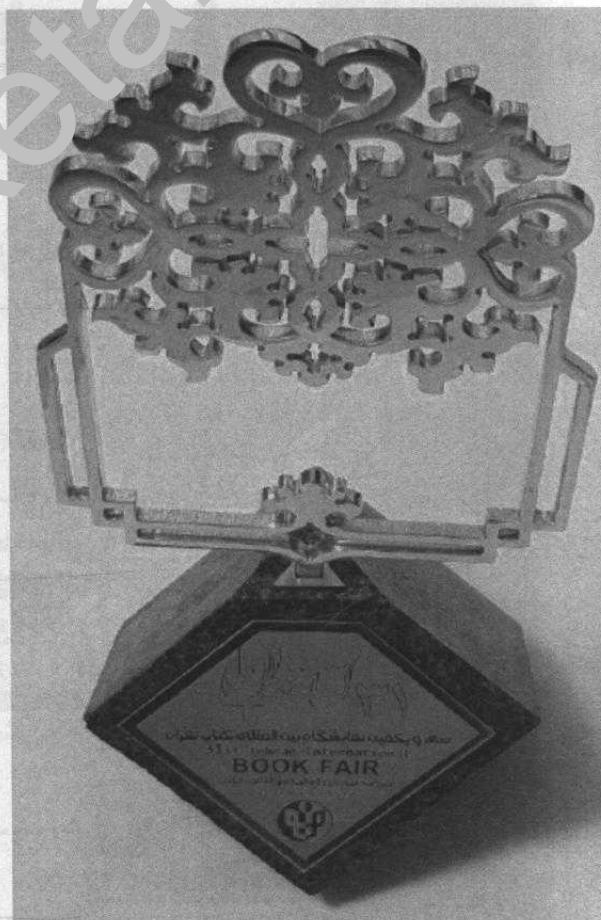

زبان‌شناسی گیاهی جامع
فصل ۱۷م و فصل ۸ و ۹ یازدهم

مؤلف:

دکتر مهدی آرامفر

افتخاری دیگر از انتشارات
تخته‌سیاه در بیست و نهمین
نمایشگاه بیان‌الملی کتاب

زیست‌شناسی گیاهی جامع

سرشناسنامه

- آرامفر، مهدی، ۱۳۵۴ -

عنوان و نام پدیدآور : زیست‌شناسی گیاهی جامع / مهدی آرامفر

مشخصات نشر : تهران، تخته سیاه، ۱۳۹۷.

مشخصات ظاهری : ۲۵۶ ص: مصور، جدول، نمودار

شابک : ۹۷۸-۶۰۰-۴۰۶-۴۰۸-۸

وضعیت فهرست‌نویسی: فیبای مختصر

یادداهنده: کتاب حاضر قبلاً تحت عنوان «گویا زیست‌شناسی گیاهی» به چاپ رسیده است.

یادداهنده: چاپ پنجاه و چهارم

شماره کتابشناسه ملی: ۵۶۹۴۹۲۲

زیست‌شناسی گیاهی جامع

دکتر مهدی آرامفر

بر دیه دهقان

نهاده

۱۳۹۸ چاپ

که ب

بُولف

ویراستار حی

ناشر

نوبت چاپ

تیراز

تاپ و صفحه آرایی

طراح جلد

ناظر چاپ

قیمت

شابک

دفتر مرکزی

تهران، میدان انقلاب، خیابان ۱۲ فروردین خیابان وحید نظری

غربی، پلاک ۹۹. طبقه اول

کلیه‌ی حقوق این اثر متعلق به انتشارات تخته سیاه است و هرگونه نسخه برداری و برداشت به هر صورت و شیوه به موجب بند ۵ از ماده‌ی ۲ قانون حمایت از ناشران تحت پیگرد قانونی قرار می‌گیرد.

Takhleh_siah

۶۶۴۰۰۳۰۰ - ۶۶۴۰۰۳۲۰

۲۰۰۰۴۸۴۶

۱۳۱۴۵-۴۲۴

سلام ...

مقدمه مؤلف

نماینده سیاه بنداریم... ملکه نیز بخوبی میگذرد...

مثل این که دوباره قسمت شد، یک تکه گچ سفید دست بگیریم و یک خط دیگه روی تن تخته سیاه بنداریم... یک کتاب دیگه آماده شد و یک بار دیگه او مدیم پیش شما تا با هم حرف بزنیم... اخم نکن... نمی خواه بگم کتابمون خوب... خودت می خونی و می فهمی... نه اشتباه می کنی... قصد تصحیحت کردن هم ندارم، نمی خواه بگم برو بشنیش درستو بخون، بچه خوبی باش، حواستو به زندگی جمع کن، از فرصت هات استفاده کن، و از این جور حرفها...، می دونم که گوشت پر از همه می این حرفها... می خواه اگر حوصله داری یک خاطره بر از تعریف کنم... خاطره ام به خورده خنده داره، یه خورده هم بچه گونه، شایدم تو بهم بخندی، شاید هم ... مهم نیست، من تعریف می کنم...

فکر کنم شش سالم بود... نه، شایدم هفت ساله بودم... آره... هفت ساله بودم که برای اولین بار عاشق شدم...

ای بابا... صبر کن...

نه اون عاشقی که تو فکر می کنی... عانم تر بروس لی شدم... عاشق که چه عرض کنم... اون شده بود مرشد و من بجه مرشد - از صبح تا شب کارم شده بود ادای بروان لی... در آن، بالا و پایین پریدن و جیغ و داد کردن... اونقدر جیغ و داد می کردم که سر و صدای همسایه ها در اومده بود... پدر و مادرم... بخی سعی کردن منو از بروس لی شدن منصرف کنن ولی کو گوش شنوا... کار به جایی رسید که یک روز رفتم جرمه یه... قسمت از موهای جلوی سرم رو چیدم و رفتم پیش مادرم و گفتمن:... ماما، شبیه بروس لی شدم... که...

خلاصه، در درستان ندهم، پدر بزرگوار که دید هیچ قمه پس نسر نیمهدیوانه اش بر نمی آید به فکر چاره افتاد و رفت سروقت یکی از دوستانش که قهرمان تکواندو بود و منو ثبت نام کرد باش!... کسوسو، پیش عمومه مهرداد... روز اول که وارد باشگاه شدم، کم مونده بود از خوشحالی سک... ننم... باور کردن نبود، یک عالمه آدم اونجا بودن که همشون لباس بروس لی پوشیده بودند و مرتبآ ادای اونو در می آوردن... واقعاً که بحشر ود... خلاصه در درستون ندم، من رفتم باشگاه تکواندو... هفتاهی ۳ جلسه سگا می ننم و هفتاهی ۳۰ جلسه خواب باشگاه و بروس لی شدن رو می دیدم....

توى باشگاه، هر کس با توجه به میزان پیشرفت کمربندی به رنگ مخصوص است که ند بعضی ها مشکی بود، بعضی ها قرمز، بعضی ها زرد و کمربند من هم سفید سفید بود... اون موقعها با خودم فکر می کردم، سر یه زی بتونم کمربند زرد بگیرم، زورم به همه میرسه و می شم بروس لی...

اغلب تکواندو کارها، سن بالای ۱۷، ۱۸ سال داشتند و تک و توک بچه های هم سن و سال من باشگاه پیدا می شد. که من تقریباً با همه اونها دوست شده بودم و مرتبآ از زور و بازوم و چیزهایی که از بروس لی یادگرفته بودم برashون تعریف می کردم و اونها هم با تعجب منو نگاه می کردن و یه جورایی هم ازم حساب می بردن... آلا یک نفر، آقا پسری با موهای بور که کمی از من بزرگ تر بود و کمربند زرد داشت و من فکر می کردم که این آقای خارجی، یکی از قوی ترین مردان جهان...

روزهای چهارشنبه روز مبارزه بود، تو این روزها همه می استادها به باشگاه می آمدن تا مبارزه هی تکواندو کارهارو تماشا کنن و اگر کسی لیاقت خودشو نشون داد کمربند جدیدی (در حد زرد یا سبز) بپوش بدن. تو این روزها، همه دور تا دور باشگاه می نشستن و استاد بزرگ دو نفر را برای مبارزه انتخاب می کرد تا ۵ دقیقه در مقابل هم مبارزه کنن و بعدش نوبت دو نفر بعدی می شد و...

تا اینکه یه روز چهارشنبه که همه دور باشگاه نشسته بودیم و منتظر مبارزه هی دو نفر بعدی بودیم، عمومه مهرداد به پسر خارجی اشاره کرد که بیاد برای مبارزه... با خود گفتمن: کدام بدختی باید با این مبارزه کنه... تکه بزرگه اش گوششه!... که دیدم عمومه مهرداد داره به بغل دستی ام اشاره می کنه... نگاهی به دوست لاغراندام انداختم... دلم برash کتاب شد... گفتمن خدا به دادش برسه... سرمو که برگردونم دیدم عمومه مهرداد می گه: پس چرا نمی یابی؟... با تعجب نگاهش کردم و گفتمن استاد مارو می گین؟... گفت: معلومه دیگه، چند دقیقه است همه رو معطل کردی، چرا بلند نمی شی؟

دیگه سال تحویله... طبق برنامه‌هام الان باید پیش خانواده بودم و دورم کلی شلوغ بود؛ یکی یکی دعا می‌کردن و من با کلی شوق ازشون فیلم می‌گرفتم... باید روبان سبزه عزیز جون رو می‌بستم، می‌بردم پای سفره... جای سر و صدا و شلوغ بازیای بچه‌چهها (!) هم خیلی خالیه! ولی امسال ...

وایسا بیننم... انگار امسال هم همون ماجراه‌اس... چند دقیقه دیگه سال تحویله، دور و برم شلوغه... پر از کتاب و جزوه و تست و آزمون! مطمئن‌مان و بابا و بقیه فامیلا پای هفت سینشون الان دارن برا من و آرزو هام دعا می‌کنن، فقط یکم دورن! یه ۹۰۰ کیلومتری! هر چند روبان سبزه نمی‌بندم، اما عوضش گیاهی‌مو امشب کامل می‌بندم، بعد فردا هم برم تستاشو بزنم و تستای قلب و حرکت و ... آخر جو وون اونوقت چهار روز از برنامه جلوام... ۱۱۱۱ بیخشید... داشتم از عید می‌گفتم! آره... هر چند بقیه نزدیکم نیستن با هم آرزو کنیم، ولی آرزو هام بهم خیلی نزدیکن... بچه‌ای نیست دور و برم و نگونگ کنه... اما قلبم هم یه چه کوچولو که قرار شده ببرنش پارک، داره از شادی می‌پره بالا و پایین! اصلاً انگار همه بافت گرهیش شده پیشاھنگ و میترال و سله‌لختی باشد که شدت کوییده شدن‌شونا! روی ماهیچه اسکلتیو کم کردن!! دکتر جان کاش آسون تر گفته بودی... قلب که چیکم است و چپ پنجرش رو گم کرد...
سکانس آخر ۲۰/۱۲/۹۷ - ۱۰:۵۵ صبح

نیم ساعت دیگه امتحان قلب آناتومی عمری روهی شه و با آرامش تمام تو ماشین و تو اوج ترافیک نشستم دارم می‌نویسم (۳) دیروز استاد فیزیولوژی تنفس یه حرفی رو نیم ساعت تو رویا هام غرق شدم! گفت بیان اینو یاد بگیرین... امسال که عید، برید پیش فامیلا همه بهتون می‌گن: «نم دکتر، بیا این آزمایش منو ببین» آبرو تون نرها اونو بیخیال امروز بعد از ظهر قراره کتاب دوست داشتنيمون برو. رای چاپ! تازه کجا شو دیدی؟! دیشب دکتر بهم زنگ زدن و گفتن که می‌تونی تو مقدمه‌اش رو بنویسی!!!... گرفتی چی شد؟ سه تا آرزو همزمان در حال برآورده شدن... اینهمه نوشتم تا فقط یه جمله بہت بگم... دیدی شد؟؟؟؟ مخاطبیم دقیقاً همه «یست، می‌شه؟؟؟؟ اگه بشه...» های تو ذهن و قلب نگرانه... دیدی می‌شه؟؟؟ دیدی اگه بخوای می‌شه؟؟؟

همیشه تو همه نوشته‌هام یه «تو» وجود داره که خودم نمی‌شناسم... اما الان سطمه خودت حس کردنی که مخاطبیم یا که نه... اگه هستی می‌خوام بهم برای همیشه چند تا قول بدی...

- قول بده هر وقت آرزویت برآورده نشد، یادت نره خدا داره از بین آرزو هات گلچین می‌کند...

- قول بده تا وقتی قلبت با فکر کردن به آرزوی تپش می‌گیره و بغضت از ترس نرسیدن بهش خفت می‌کنه، براش با همه وجودت بجنگی!

- قول بده موقیت‌های کوچیکت تبدیل نشن به غرورهای بزرگی که مانع از رسیدن به قله اصلیه باشن.

- قول بده آرزو هات رو همیشه تو ذهننت نگهداری که مسیر تو نشونت بده نه جلوی چشمات که نداره ببینی کجایی و راهتو گم کنی...

یه جمله دیگه هم بگم و تمام؛ مرسی اسطوره‌خان که برای *n* امین بار آرزوی شاگرد کوچکتون رو برآورده کردم!

فهرست

فصل ۱۰ (فصل ۶ سال دهم)

۱۱	درسنامه
۵۰	تست‌های خط خطی
۵۶	تست‌های بی خط
۷۵	پاسخ‌نامه

فصل دوم (فصل ۷ سال دهم)

۱۰۳	درسنامه
۱۳۱	تست‌های خط خطی
۱۳۷	تست‌های بی خط
۱۴۶	پاسخ‌نامه

فصل سهم (فصل ۸ سال یازدهم)

۱۶۳	درسنامه
۱۹۶	تست‌های خط خطی
۲۰۱	تست‌های بی خط
۲۰۷	پاسخ‌نامه

فصل چهارم (فصل ۹ سال یازدهم)

۲۱۹	درسنامه
۲۳۹	تست‌های خط خطی
۲۴۲	تست‌های بی خط
۲۴۷	پاسخ‌نامه